

efter Alt, hvad jeg har kunnet erfare derom, foreligger der ikke paa dette Sted, fremfor paa mange andre Steder, nogen Grund til at træffe den Foranstaltning, som de ærede Forslagsstillere have ønsket. Hvad Intradernes Størelse angaar, troer jeg, at maatte bemærke, at, forsaavidt disse nu i Lovforslaget ere anførte som 12,000 Rd., hidrøre de væsentlig fra Indclareringer af grovere Varer, til hvis Soldbehandling der ikke hører nogen særdeles uddannet Soldtjeneste, saaledes, at der ikke af Hensyn til Forretningerne er nogen-somhelst Grund til at besætte denne Post med Mænd af større Uddannelse end den, der i Reglen maa fordres og bliver fordret af Soldoppebørselscontrolleurer, og med Hensyn til Udclareringen, som synes at være det Moment, der vil have den væsentligste Betydning, skjønner jeg ikke, hvilket det Forhold skulde være, der vilde gjøre det ønskeligt for Soldoppebørselscontrolleuren, at kunne clarere aldeles selvstændigt. — Naar der med Hensyn til det af mig under Nr. 28 stillede Forslag af den ærede Ordfører blev uttret, at Udvalget havde det Haab, at Finantsministeren vilde lade sig det være magtpaaliggende snarest muligt at sætte Loven i Gang, kan jeg ikke sige Andet, end at dette naturligviis stemmer med min Hensigt; men det vil dog være nødvendigt at træffe saadanne forberedende Arbejder, at jeg ikke vil kunne blive staaende ved den 1ste April, hvorimod jeg haaber, at det maaskee vil lykkes mig at blive færdig til 1ste Juli. For imidlertid at være fuldkommen sikret, har jeg stillet Forslaget, som det her staaer, nemlig senest til den 1ste October dette Aar.

Schleppegrell: Da jeg har været med at stille Vædringsforslaget under Nr. 9, som gaaer ud paa, at de fra Slesvig fordrevne Soldembedsmænd skulde ansættes og have Alderstillsæg, uden Hensyn til i hvilken Landsdeel og ved hvilket Soldsted de have været ansatte, skal jeg tillade mig at fremføre nogle faa Bemærkninger. Da disse Folk ere blevne fordrevne, og da de have været ansatte i det danske Kronland Sønderjylland, forekommer det mig, som jeg allerede tidligere har uttret, at

det vilde have været rimeligt, om de vare blevne indrangerede mellem de Andre efter den Tid, i hvilken de vare traadte ind i Statens Tjeneste; jeg kan ikke indsee Andet, end at disse Embedsmænd havde samme Krav og samme Tilfale paa Regeringens Beskyttelse, som de øvrige Embedsmænd her i Landet i Statens Tjeneste. Ikke destomindre blev dette, som det høie Thing bekjendt, ikke taget til Følge, men man fulgte et Princip, som var heelt forskjellig fra det, der blev fulgt af alle de andre Ministerier ved Ansættelsen af slesvigiske Embedsmænd. Baade ved Geistliges og ved Juristers Ansættelse tog man Hensyn til deres Candidatanciennitet og indrangerede dem altsaa efter det Aar, de vare blevne Candidater, mellem de Øvrige; det troer jeg nok, at man kan sige, og jeg har ikke hørt nogen Indvending imod, at det var fuldstændig billigt. Man kunde dog ikke forlange, at de Mennesker, som vare gaaede ned i Sønderjylland, og hvoraf Mange vare gaaede derned paa Regeringens egen Opfordring, fordi denne var i Forlegenhed med at faae disse Embeder besatte, nu, naar de kom tilbage til Kongeriget, skulde miste den Anciennitet, de havde som Candidater. Jeg vil blot nævne Een, som blev Præst i Flensborg. Han forlod et Kald her i Danmark, hvor han havde nok saa store Indtægter, som han fik i Flensborg, og han blev staaende paa disse ringere Indtægter ene og alene for at gavne den danske Sag. Jeg synes dog, at Billighed fordrer, at disse Mænd, naar de komme tilbage, ikke indrangeres bagefter alle de Andre, og, som sagt, baade Jurister og Theologer ere blevne befordrede i Forhold til deres Alder som Candidater; men i Soldfaget derimod er det ganske anderledes. Der har den ærede Finantsminister fulgt det Princip, at de skulde staae bagefter alle de Andre paa Grund af, at de havde været i sønderjydske Tjeneste, istedetfor at de Andre vare i kongerigske Tjeneste, skjøndt det er tydeligt, at de tjente i een og samme Stat. Imidlertid var der jo ikke noget Biværdere at sige dertil, naar det Princip var blevet fulgt og fastslaaet af den ærede Minister, men jeg skal henlede det høie Things Opmærksomhed paa, at det af Finantsministeren fast-